

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3106/2016. (V. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Gf.75.742/2015/4. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság 2016. február 4. napján – jogi képviselője útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Gf.75.742/2015/4. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
 - [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárásban megállapított tényállás szerint az alperes (továbbiakban: indítványozó) megrendelte a felperes vállalkozótól a gazdasági társaság nevét tartalmazó címlapos, belül pedig a cégnevet és elérhetőségeket tartalmazó ügyfélmappákat, amelyeket a felperes – az elektronikus úton küldött korrektúrák alperes általi jóváhagyását követően – a cégnévben szereplő helyesírási hibával gyártott le. A felperes az elírásra tekintettel 20%-os mértékű árleszállítást ajánlott fel, amelyet a gazdasági társaság egyik cégjegyzésre jogosult tagja elfogadott, az indítványozó azonban a számla ellenértékét – a felperes fizetési felszólítása ellenére – nem fizette meg, hanem írásban közölte a felperessel, hogy a hibás teljesítésre figyelemmel el kíván állni a szerződéstől.
 - [3] A fizetési meghagyással indult, majd alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2015. június 24. napján kelt 10.G.300.359/2015/10. sorszámú ítéletében a felperes keresetét elutasította azzal az indokolással, hogy a felperes teljesítése a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 305. § (1) bekezdése szerint hibás, mivel a szolgáltatott dolog a teljesítés időpontjában nem felelt meg a jogszabályban vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. Az elsőfokú bíróság szerint nem bizonyított, hogy a felek megállapodtak volna a helyesírási hibára tekintettel a 20%-os árcsökkenésben.
 - [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2015. november 17. napján kelt 3.Gf.75.742/2015/4. sorszámú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, azzal az indokolással, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a 20%-os értékcsökkenés elfogadására vonatkozó nyilatkozatot. A másodfokú bíróság szerint a felek a Ptk. 240. § (3) bekezdése szerinti egyezséggel módosították a szerződést. Bár az indítványozó nevében az együttes cégjegyzési joggal rendelkező személyek közül csupán az egyik személy tárgyalta, a másodfokú bíróság szerint a – bírói gyakorlatnak megfelelően (BH.1994/96., BH.1986/241.) – látszaton alapuló képviselői szabályai alkalmazásának volt helye.
 - [5] Az indítványozó kérelme indokolásában azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság – a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) bizonyításra vonatkozó szabályaival ellentétben – az elsőfokú eljárásban fel nem hozott bizonyítékokat vett figyelembe. Az indítványozó szerint emiatt sérült az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése, II. cikke, VI. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, 28. cikke.
 - [6] Az indítványozó – az Alkotmánybíróság Hivatalának hiánypótlási felhívását követően – kiegészítette indítványát. Az indítvány kiegészítésben azzal indokolta az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmét, hogy a felperes a cégnév elírásával megsértette a saját névhez és annak viseléséhez való jogot, amely sérelmet a kifogásolt ítélet nem orvosolt, hanem fenntartotta. Az indítványozó a jó hírnév sérelmére is hivatkozott „a súlyos helyesírási hibában szenvedő mű” teljesítésként történő elismerése miatt.
- [7] 2. Az Abtv. 56. § értelmében az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jog-

orvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [8] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja alapján a bírói döntések az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}.
- [9] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012 (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [10] Az Alkotmánybíróság a konkrét ügyben megállapította, hogy az indítvány a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányul, az indítványozó ugyanis kizárólag a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó bizonyítási kérdéseket kifogásolt.
- [11] Az indítványozó hivatkozott ugyan különböző Alaptörvényben foglalt jogokra [Alaptörvény II. cikkében garantált emberi méltósághoz való jog, VI. cikk (1) bekezdésben biztosított magánszférához való jog, XV. cikk (2) bekezdése által védett diszkrimináció tilalma, XXIV. cikkében rögzített tisztességes hatósági eljáráshoz való jog], de ezek sérelme – az indítványban előadottak alapján – az alkotmányjogi panasz tárgyát képező, vállalkozói díj megfizetése tárgyában hozott bírói döntéssel összefüggésben nem merült fel, az indítvány indokolása ugyanis a bizonyítékok értékelésére vonatkozik.
- [12] Tehát az alkotmányjogi panasz a konkrét ügyben a hivatkozott Alaptörvényben biztosított jogokkal összefüggésben nem vet fel sem az egyedi ügyön túlmutató alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló, az alkotmányjogi panasz hatáskörben orvosolható alaptörvény-ellenességet.
- [13] Ezért azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2016. május 17.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/142/2016.

